

## 8-10 jaar



**Gesprek:** Stel je voor: je vraagt af en toe aan je ouders: 'Mag ik naar Disneyland Parijs?' En altijd zeggen ze nee. Maar op een dag zegt je broertje of zusje: 'Ik denk dat we binnenkort echt gaan. Ik heb het papa en mama zelf horen zeggen.' Zou jij je broertje of zusje geloven?

Misschien was dat wel wat er gebeurde in de tijd van Jezus. Al heel lang verlangden mensen naar de komst van Gods Zoon. Maar dat dat echt zou gebeuren? Ze konden het zich haast niet voorstellen. Ook voor ons is het een groot wonder. In de tijd van advent proberen we het antwoord tot ons door te laten dringen: God stuurt ons echt zijn Zoon!



**Spel:** 'Wie is het?' Een kind neemt iemand in gedachten, de anderen proberen door vragen te ontdekken wie het is.



**Creatief:** De kinderen maken een rapport/dossier waarin ze schrijven wat de priesters over Johannes te weten zijn gekomen: wie hij is, wat hij doet en wat hij over zichzelf zegt.

## 11-12 jaar



**Bijbelstudie:** De kinderen gaan in de Bijbel op zoek naar verhalen over Johannes. Wat komen zij over hem te weten?

(Bijbelteksten: Lucas 1:5-25, Lucas 1:57-66, Lucas 3:1-21, Lucas 7:18-35, Marcus 6:14-29.)

## Vertelling 8-12 jaar

### Is de Messias gekomen?

In de tempel in Jeruzalem wordt elke dag gebeden.

'God, zie naar ons om', bidden de priesters. 'Amen, Halleluja.'

'God, stuur een koning om ons te helpen. Een Messias, een kind van U. Amen, Halleluja.'

Zo klinkt het week in week uit, jaar na jaar. Ouders leren de gebeden aan hun kinderen en die leren het weer aan hun kinderen.

'Wij wachten op U, God. Amen, Halleluja.'

De mensen vertellen elkaar ook verhalen over hoe het zal zijn als de Messias komt. Hij zal mensen dichterbij God brengen, hij zal iedereen vertellen hoe je een nieuw begin kunt maken.

Ook die verhalen klinken elke dag, jaar na jaar.

Maar de laatste tijd klinken ze anders. Er is een man, niet zo vervan Jeruzalem, die bijzondere dingen doet. Johannes heet hij. Hij staat elke dag bij de Jordaan om mensen te vertellen over God. Hij helpt iedereen om een nieuw begin te maken.

Nieuwsgierig gingen de mensen naar de rivier om te kijken. Sommigen lieten zich dopen, anderen bleven op een afstandje staan. En steeds vaker vroegen ze zich af: zou het kunnen dat Johannes de Messias is? Zou dat écht kunnen? Zou God al die gebeden van al die jaren verhoord hebben?

'Dat kan haast niet', zeggen sommigen. 'Waarom zou God nu ineens zijn Zoon sturen? Een vrouwens – die Doper ziet er niet echt uit als een Messias, met zijn oude rafelige jas aan.'

Maar anderen zeggen: 'Het kan haast niet anders.' Opgewonden praten ze erover op de markt, in de straten en in de huizen. En als ze in de tempel hun gebeden zeggen, zijn ze met hun gedachten bij die man in de Jordaan.

De priesters zijn de bazen van de tempel. Zij zijn misschien ook wel nieuwsgierig naar Johannes, maar ze zijn ook bezorgd. Misschien is het gewoon maar een praatjesmaker, denken ze. Dan gelooft iedereen straks in een nep-Messias.

De priesters houden lange vergaderingen over wat ze moeten doen.

'Opsluiten', zegt de een.

'Gewoon geen aandacht aan besteden', zegt een ander.

'Blijven bidden', vindt een derde.

Uiteindelijk nemen ze een besluit: ze gaan een onderzoek instellen. Een paar priesters moeten naar Johannes toe om hem te ondervragen. Ze gaan meteen op weg.

'Wie bent u?' vragen ze aan Johannes.

'Johannes', zegt Johannes.

'Ja', zeggen de priesters. 'Dat dachten wij al. Maar... Wie bent u nog meer? Er gaan allerlei verhalen over u rond. Dat u misschien de Messias bent. Wat zegt u daar zelf over?'

Johannes glimlacht. 'De Messias? Hij schudt zijn hoofd. 'Nee, dat ben ik niet.'

'Maar wat dan wel? Een profeet? Of bent u misschien Elia, de profeet van vroeger die terug zal komen?'

Johannes schudt weer zijn hoofd. Hij denkt even na. En dan antwoordt hij: 'Ik ben een stem, die roept in de woestijn. Ik verel dat de Heer eraan komt. En dat duurt niet lang meer!'

De priesters maken een paar aantekeningen, zodat ze straks in Jeruzalem goed kunnen vertellen wat ze gehoord hebben. Maar bedenken ze: 'Als u niet de Messias bent, en ook niet een profeet – waarom doopt u dan?'

Johannes gaat even met zijn hand door het water. En dan vertelt hij: 'Wat ik doe, is nog maar het begin. Na mij komt iemand, die veel grotere dingen zal doen.'

Even later zijn de priesters op weg, terug naar Jeruzalem. Ze hebben veel gehoord. Maar of ze nou echt wisten hoe het zit?